

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממן וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

(העותרים בעת"מ 22655-09-23)	אמנון אורן ו – 46 ואח'	העותרים:
(העותר בעת"מ 1020-09-23)	נארם יונס	
(העותר בעת"מ 22761-09-23)	מארון פארס ו – 28 אח'	
(העותרים בעת"מ 29208-09-23)	אורית ממן וולף ו – 9 אח'	
(העותרת בעת"מ 20395-09-23)	מאשה נאור	

נגד

המשיבות:

1. לשכת עורכי הדין בישראל
2. הוועדה הבוחנת בכתב לפי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א 1961

נוכחים:

ב"כ העותרים אמנון אורן ו – 46 אחרים, ע"י עו"ד גלעד יצחק ברט ועו"ד שי דורון
ב"כ העותר נארם יונס עו"ד אחמד יונס
ב"כ העותרים מארון פארס ו – 28 אחרים עו"ד אורן טסלר ועו"ד ערן לוי אגמי
ב"כ העותרים אורית ממן וולף ו-9 אחרים ע"י אבי ויינרוט ועו"ד אריק מגידיש
מאשה נאור בעצמה
בשם המשיבות – עו"ד מירית שלו ועו"ד מאיה מאור

פרוטוקול

באולם נוכחים מספר רב של עותרים אשר שמוותיהם לא נכתבו בפרוטוקול לשם יעילות הדיון ומפאת קוצר הזמן. כמו כן בהתאם להחלטה קודמת של בית המשפט משודר הדיון באמצעות זום לנוחות עותרים נוספים אשר אינם נוכחים באולם בית המשפט.

עו"ד ויינרוט: אתייחס לסעיף 24 בדיון, הנוכחי התייחסתי בסעפים 19-24 לעתירה ויוצא מנקודת הנחה שהדברים נקראו היטב כפי שבית המשפט צין. רוצה לפתוח את הדיון במשהו לא משפטי. יש ספר שכולנו אוהבים של שרלוק הומס והוא חוקר ואומר אני מבקש להפנות את תשומת הלב למקרה חמור של הכלב בשעת הלילה. אומר לו וואצול, אבל הכלב לא עשה כלום בלילה. הולמס זה בדיוק המקרה המוזר. עכשיו אני מגיע לתיק. אני מבקש מאדוני לפתוח בעמ' 6 לעתירה מופיע סעיף 38 לחוק ההוצאה לפועל. בתוך הסעיף הזה כולם מתרכזים בא' ב' וגי', אבל מה לעשות יש גם ד', שכותב שהוראות סעיף קטן ג' שאדוני אסביר עוסקים בחלולות פרעון וצורך לדאוג לדיון חלוף במקרה של חלולות פרעון, בא סעיף ד' ואומר הוראות סעיף קטן ג' אינן חלות על מקרקעין שדין הגנת הדייר חלים עליהם. ואין בהם כדי לפגוע בדינים אלה. עכשיו אני חוזר לשרלוק, אדוני יחפש בתשובת המשיבה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1. התייחסות באות אחת לסעיף קטן ד' שזו כל העתירה שלי. על הכל כתבו, הכלב בשעת הלילה לא נבח.
2. מה אורמ סעיף קטן ד' שאים יש כאן דיירות מוגנת, התוצאה שכל הסעיף הזה לא רלוונטי. דנים בו
3. על פי הדין המהותי של דיירות מוגנת. מה עושה נבחן שלא עלינו יודע את הסעיף לרבות סעיף ד', האם
4. הוא יכול לתת תשובה שאומרת אין לחייב אפשרות להישאר כדייר מוגן. ב' בנון שלנט כזה, באמירה
5. מוחלטת שאינו דייר מוגן. זו תשובה בעלית שגויה. אני מורה ואצלי דבר כזה נכשל במקום. התשובה
6. הנכונה שצריך לבדוק דבר כזה על פי דיני הגנת הדייר. אם הוא היה דייר מוגן קודם או לא. לכן
7. תשובה ב' לא יכולה להיות נכונה ועל זה אין למשיבה שום תשובה. מה אומרים לי? לכן אני טענתי
8. בהקשר הזה שתי טענות, גם מכיוון שבדין המהותי זו תשובה שגויה מה שהם ניסחו וגם מכיוון שזה
9. חוסר הגינות וחוסר סבירות או חוסר תום לב, אומר מדוע. בסעיף 137 הם אומרים לי תשמע, היה פה
10. פס"ד בשם בסול שאמר שצריך לקחת מושגים מהדין המהותי גם כשדנים בדין הדיוני. זה על יד, שכן,
11. בן דוד, או אפילו זה לא. מדוע? מה היה בעניין בסול, עלתה שאלה מה הגדרת המונח תלויים. כשאני
12. מדבר על הגדרות בטח אני משפטן, אני צריך לדעת את ההגדרות מהדין המהותי גם שדן בדין דיוני.
13. אבל כאן זה לא עניין של הגדרה. זה עצם הדין המהותי. אני צריך לדעת מה קורה על פי החוק שעוסק
14. בדיירות מוגנת כדי לפתור את השאלה הזאת. זו לא שאלה דיונית כי הסעיף הדיוני עצמו אומר אני
15. לא חל אם זו דיירות מוגנת, את זה תפתור לפי הדין המהותי. דבר נוסף שעמדנו עליו בשאלה זה שזה
16. לא רק שהתשובה לא נכונה וזה חוסר סמכות כי הפנו אותנו לחלק מוכרע בדין המהותי, אלא שסעיף
17. 38 לחוק ההוצאה לפועל, יש בו גם חריג שנקבע בפסיקה. אתחיל עם המושג של 18 חודשים מוזכר אם
18. אדוני יפתח את החוק בסעיף ג', ומה שכתוב בו אקדים את סעיף א' וב' כתוב בו ש – 18 חודשים זה
19. אם פורט בשטר המשכנתא או בהסדר המשכון שהסידור החלוף שיועמד לרשות החייב יהיה בהתאם
20. להוראות סעיף קטן זה, יש עוד המשך, והוסברה לחייב משמעות הדבר בשפה ברורה המובנת לו. כמה
21. פעמים אנחנו זוכים בתיקים כשמישהו חותם ערבות, או שמישהו חותם על הסכמה, בת זוג חותמת
22. על הסכמה, פס"ד שמחוני, בת זוג כתבה שהיא מסכימה וחתמה ולא הוסבר לה. זה דבר מהותי, על
23. זה תיקים באים. המשיבה אומרת אתה צריך להניח שהתקיימו כל התנאים. הפסיקה אומרת שלי
24. אסור להניח הנחות עובדתיות שלא מתקיימות בשאלה. מצד שני אומרים לי שאני חייב להכיר גם
25. בזה. יש פה אם מותר לי בעניין הזה שלושה דברים, א' הדין המהותי שגוי, כי לא מתייחסים לדי. ב'
26. הנושא הזה הוא לא דין דיוני אלא דין מהותי לא כאיזה עניין של הפניה להגדרה, אלא כעניין שהורג
27. בסעיף קטן ד' והועבר לדין המהותי ולכן מדובר על חוסר סמכות. וג' חוסר הגינות וחוסר סבירות
28. שנובע מכך שבשאלה חסר נתון קריטי בשעה שההנחה שלנו אסור להניח הנחות עובדתיות.
29. לשאלת בית המשפט אנו מבקשים לפסול את השאלה.
30. אני מבקש לעבור בעתירה שלי דולג לנקודה מהותית מאוד נוספת רק בגלל שרלוק הונס, התחלתי ולכן
31. אסיים. אני מתייחס לסעיף 50 לעתירה עד 57. זה שאלה 2 בדין המהותי בסוגיית ההתיישנות. אדוני
32. יתסכל שוב פעם בעתירה שלנו אנחנו עומדים במיוחד על סעיף שבעיני הוא מט. סעיף 7 לחוק
33. ההתיישנות. למה אני מתכוון לסעיף הזה? סעיף 7 אומר הבאתי אותו בסעיף 54א'. מקריא... אם יש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 הטעיה על ידי אי גילוי תקופת ההתיישנות מתחילה רק מהרגע שהוא גילה. יש לנו פה נתון, רופא
2 שהתרשל וביודעין לא גילה. העובדות של סעיף 7 כולן כתובות בשאלה. מי שמתעלם מסעיף 7 בעיני
3 לא יודע את חוק ההתיישנות. הלשכה מתעלמת מסעיף 7 הן בתשובה שבחרה, אבל חמור מכך, מגישים
4 תשובה נושאת כל כך הרבה עמודים, מזמין את אדוני לראות התייחסות לסעיף 7. אין המקרה המוזר
5 של הכלב בשעות הלילה. למה הכלב לא נובח? לא יודע. זה פס"ד של ביתה משפט העליון של פלוני נ'
6 קופ"ח כללית, ע"א 4773/21 פלונית נ' קופ"ח כללית.
7 לשאלת בית המשפט איפה המסגרת המנהלית כאן, יש לי לזה תשובה שנובעת מפסק דין שניתן בעניין
8 מוסקוביץ נ' השמאים הוועדה לבחינת השמאים. מה היה שם? מבחן. פעם לשכת השמאים כדי להיות
9 שמאי היו עושים בחינות כל כך קשות ש – 90% היו נכשלים, אמר השופט ברק שאם אחוז הנכשלים
10 כל כך גבוה, זה סימן שהבחינה לא סבירה. זה עצמו. מוסקוביץ זכה בעתירה שלו במשפט מנהלי. כאן
11 בשאלה הזאת, 98% מהנבחנים טעו כביכול, למה הם טעו?
12 לשאלת בית המשפט אם יש עוד עילה לשאלה הזו, אני אסביר, הטענה שלי חוסר סבירות כי המטרה
13 של מבחן לדעת ידע מטריאלי פשוט שאדם צריך לדעת אותו. אם יש סעיף 7 אתה כותב את העובדות
14 שנפלות לסעיף 7 לפי הפסיקה, יש שני מבחנים ושניהם חלים, ואתה לוקח תשובה אחרת, אתה מכשיל
15 בלי כוונה לבדוק ידע. מי שרוצה לבדוק ידע, אדם כתב תשובה לסעיף 7 צריך לעבור. זה חוסר סבירות,
16 אם אדוני רואה שמישהו הולך ועושה מבחן שכולנו רואים את סעיף 7, ב – 8 אפשר להתווכח ולכן
17 התחלתי עם שרלוק הונס הכלב לא נובח ובגלל זה מכשילים. זה חוסר סבירות.
18 בסעיף 7 לא צריך להיות השופט סולברג, צריך סה"כ לדעת לקרוא מימין לשמאל. זה הכל. כל מי
19 שיודע את זה לרבות הילדים שלי הקטנים, יצליח לקרוא את סעיף 7 ולראות שאם רופא יודע עובדות
20 ולא מספר אותם, זה מוגדר בחוק כהטעיה וכשיש הטעיה אין התיישנות. לא צריך להיות הגאון
21 מווילנה. זה חוסר סבירות. הבאתי את פסק הדין של מועצת השמאים.
22 לשאלת בית המשפט כמה בפועל היו נכשלים בשאלה הזאת, 8% ענו נכון. אולי חברי ישיב לזה, אך זה
23 בכלל לא חשוב. ברגע שיש נניח 92% שטעו, זה אינדיקציה שאדם שקרא את סעיף 7 בלי להיות הגאון
24 מווילנה, קרא אותו פסק כפשוטו שכאן חל סעיף 7 ולכן אי אפשר לקחת ולהגיד כולכם טועים, כולם,
25 זה להכשיל. אני מתבקש לצרף את שני הדברים, גם את לשונו הברורה של סעיף 7. גם סעיף 7 וגם
26 האחוז שכך פרשו את סעיף 7. גם אם בפסיקה אטומית קוראים וזה עולה על פניו מטקסט ו – 92%
27 מהנבחנים שהם אנשים אינטליגנטיים קוראים את הטקסט ומבינים אז מסתבר על פי הלכת מוסקוביץ
28 שהמבחן אינו סביר והוא מכשיל. כל אחד מהם די בו ובמיוחד כשהם מצטברים. כשהם מצטברים יש
29 להם כוח מצטבר שוודאי מביא לחוסר סבירות התשובה ג' היא התשובה שבחרו כל כך הרבה אנשים,
30 ולכן אנו מבקשים פסילת השאלה.
31 ביחס לסעיף נקודה השתפספה וכל הויכוח הגדול בתשובת המשיבה, באו ואמרו אתה צריך להיות
32 חשדן, אתה צריך להיות חקרן. אין בשאלה שלנו אמירה שהיתה למנותחת יסמין שהיה לה קצה חוט
33 שמחמתו היא היתה צריכה לחשוד. בעניין הזה אנתנו טוענים מכוח פסק דין של ביתה משפט העליון

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

ב – 9788/017 מרמש נ' ד"ר אילנה שלזיגר שאדם לא צריך לחשוך שהרופא שלוג התרשל. אומרים כן, הוא קטוע רגליים אבל זה אדם שהצילו את חייו מתאונת דרכים קשה מבשרים לו שחייו ניצלו, אבל הרגל נקטעה, הוא צריך לחשוך ברופא, אוי, הצלת אותי לא בסדר, היית צריך להציל אותי וגם להשאיר לי את הרגלים. זה להיות פראנואיד, זה לא קצה חוט ולא סבירות. אין נתון כזה בשאלה, אי אפשר להגיד שאין התיישנות כי צריך להכניס לשאלה נתון שאני פראנואיד או שהיה לי קצה חוט. מפנה לשאלה 33 בדין הדיוני זה אצלי בעתירה סעיפים 30-39. כאן שאלו אנשים על גמלה לפי חוק התגמולים לנפגעים בהצלת נפש. אני עו"ד מספיק ותיק קרוב ל – 40 שנה ולא זכרתי חוק כזה. הוא בוטל לפני 47 שנים, אני מסתכל על האולם, זה אולי חלק מההורים שלהם לא נולדו כשזה בוטל. אם זה המבחן בהיסטוריה, לא הייתי בא בטענות. צריך לראות את התוספת ולדעת אותה ברמה של הרב עובדיה יוסף. טענתי שזו איזוטריה מוחלטת. אין יותר איזוטרי מהליך ש-47 שנה לא קיים. כשאדם משנן חומר המנגנון הפסיכולוגי שלנו שאנו מתייחסים, משננים זוכרים דברים שהם קיימים. דברים שהם שפיץ של חוד של נעל שהייתה קיימת בסוליה של מישהו לפני 47 שנה, אף אחד לא משנן, זוכר או אמור לדעת.

השאלה האחרונה היא אני חייב לומר מאוד נהייתי מהתשובה של המשיבה, כי הרגשתי בבית המדרש. 40 בדין הדיוני, סעיפים 40-49. מה קורה כאן? כאן משה שתק בחקירתו. אין חולק שאם היתה לו סיבה טובה לשתוק אז זה לא מהווה חיזוק, אם לא היתה לו סיבה טובה לשתוק, זה כן מהווה חיזוק. בחינה הוגנת היתה כותבת האם היתה לו סיבה או לא היתה סיבה. כתוב את הנתון הזה. בלי שאתה כותב את הנתון הזה כל תשובה נכונה. למה? כי זה תלוי במשהו שלא אמרת לי, ואגב איני יכול להניח הנחות. מה שקורה זה שבאים ואומרים לי, כתוב בשאלה האם זה יכול להיות. זה בדיוק נכון כמו האם זה לא יכול להיות. באותה מידה. רוצה להפנות פס"ד שבתאי שצינו אותו בסעיף 22 לעיקרי הטיעון, בו בית המשפט אומר ששתיקת נאשם בנסיבות המעלה חשש להתנהגות טקטית וללא הסבר סביר, עשויה להיות חיזוק. ז"א התנאי לעצם השאלה האם זה עשוי או לא עשוי להיות חיזוק באותו פס"ד דיברו על חיזוק, או נדבך נוסף, תלוי בשני גורמים. מה שהמשיבה עושה בשאלה כזאת היא צריכה או לתת את הנתון ואז התשובה חד משמעית וצריך לדעת אותו, ואם לא נותנים את הנתון, שתי התשובות הן נכונות. מה שהם עושים זה לא נותנים את הנתון ובכל זאת אומרים לך רק תשובה אחת היא נכונה, זה חוסר סבירות וחוסר הגינות, לא ניתן לעשות דבר כזה.

עו"ד טסלר: מצטרף לדברי חברי. אתחיל בשאלה 2. מאיפה אני יודע את הנתונים, יש לי השוואה לכך מפנה לעמ' 5. לגבי שאלת כב' לגבי דו"ח ההתפלגות הציונים, לפני שאני מגיש עתירות פונים אליי מאודות של נבחנים, מן הסתם אדוני יכול לבחון שהעתירות שלי לא עולות על 3-4 שאלות, לא מוכן להגיש עתירה על הרבה שאלות ורואה את הנתונים הסטטיסטיים שלהם, מתוך 200 נבחנים שפנו אליי הנתון שלי זה 98% שסימנו ג'. אלה הלקוחות שלי. מתוך כל העותרים 98% בחרו ג'. שתי אחוז או עשרה אחוז זה לא משנה הרבה. העובדות לפי מספר העותרים שהגישו. אם כב' יתעקש אוכל להביא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 לו 200 מבחנים שיראה. הנתונים של המשיבה הם הדוחות שהגישו לכתב התשובה, זה נעשה בשנת
2 2017 אצל השופט אברבנאל. מתוך 1,960 אנשים שניגשו לבחינה, זה פחות או יותר 2,000 אנשים,
3 לשיטתנו רק 40 אנשים בחרו בחלופה. לשיטת המשיבה רק 150 בחרו בחלופה. זה הנתונים שהם
4 טוענים. אני יכול להביא את הנתונים של העותרים שלי, זה שהמשיבה מביאה נתונים, לא רוצה להטיל
5 דופי במה שהם מביאים. דו"ח ההתפלגות הזה לא היה לי לפני שהגשתי את העתירה. אני לא רוצה
6 להטיל דופי באמינות של נתוני המשיבה, גם אם הולך על פי הנתונים שלהם זה לא בסדר. על פי
7 הנתונים שלהם כ- 8% מהנבחנים בחרו בחלופה א' ואילו 89 בחרו בחלופה ג'. האחרים בחרו במשהו
8 אחר. בדו"ח ההתפלגות יש עוד נתון, מדד אבחנה, הוא אומר בוא נבדוק כמה מאלה שעברו ענו נכון
9 על השאלה. חברתי תסביר מה זה. מכל מקום אם כבי' יכנס לפסק דין עופר פרץ שם נפסלו השאלות
10 מעניינים מצטברים של איזוטריה ועוד, יראה כבי' שהיתה שאלה שהיו שם 16% שענו נכון, גם נתון
11 של 15% הינו חריג. מה שבית המשפט אמר שלא די להראות איזוטריה בעניין התפלגות אלא בדברים
12 מצטברים. יש הלכה של בית משפט עליון על החומר דבר פשוט. היא בוחנת את המקרים של התשלוח
13 כאשר היא חלק מיסודות העילה. מה בית המשפט אומר, יש את סעיף 89 לפקודת הנזיקין, אני מרשה
14 לך לכתובע לצאת מסעיף 89 לפקודת הנזיקין את סעיף 8 לפקודת ההתיישנות. בית המשפט אומר
15 שחרף ההוראה של סעיף 89 אין לי מניעה כי תתן סעיף 8 לפקודת ההתיישנות. ביתה משפט העליון
16 אומר אנחנו גם לא צריכים את ההלכה של העליון, אנו יודעים שכאשר יש תביעה נזיקית המחוקק
17 יצא לתביעות הסבר ספציפי, אמר שיש סעיף 89. הסבר ספציפי גובר על כללי. באנו לבית המשפט
18 כתמי לב, אמרנו הביאו לנו את קובץ החקיקה, הנבחן פותח את הקובץ ורואה שהמשיבה מביאה לו
19 את סעיף 8. מן הסתם כיווץ היא מביאה את סעיף 8 כולם הולכים ובוחרים בתשובה ג', כבי' יראה
20 כמה מדהים העמידה על הרגליים האחוריות. כבי' ישים לב כמה לא נכון להתנגד להשגה שמוגשת.
21 המשיבה אומרת לנו, אתם טועים, צריך לספור את ה- 7 שנים מיום אירוע הנזק. אם אני הולך איתם
22 ומסכים לתשובת המשיבה שהולכים ובודקים 7 שנים מיום אירוע הנזק ומנתק מכל מה שאמרתי
23 קודם, על איזה סעיף הם מתבססים על סעיף 89. התשובה של המשיבה מתבססת על סעיף 89 אבל
24 סעיף 89 לא נמצא בקובץ החקיקה. התשובה של המשיבות הם טוענות אנחנו לא צריכים לצרף את
25 סעיף 89. כי אם הייתי בודק את המקרה לפי סעיף 5 הייתי מגיע לאותה תוצאה. התשובה שיכולתי
26 להגיע לאותה תוצאה אם הייתי מסתמך על חוק לא קשור. אדוני קיבל את הפגם המנהלי לעניין
27 השאלה הזאת. כל הקייס פה שנבחן רואה את הקייס מבין דבר אחד, יש הסתרה של המנתח ושל צוות
28 בית החולים, הייתה הסתרה בפועל, גם אם היה בודק לא היה מוצא את הנתון שהייתה פה התרשלות.
29 כל הנתונים מובילים לא רק לחלופה ג'.
30 שאלה 33, עם החוק שבוטל. כבי' יראה, יפתח את פסק דין ער"מ 6674/17 הופענו שם גם אני וגם חברי
31 פרופ' ויינרוט, ושם דובר על תשובה של הוועדה שהסתמכה על לשון החוק אבל על הוראת דין לא
32 מעודכנת, במקום שר הכלכלה הופיע שר העבודה. הטענה שלהם בזמנו הייתה שעל הנבחן לענות על
33 פי הוראות החוק בלי קשר אם ההוראה מעודכנת או לא. הטענה הזו חויבה המשיבה בבית המשפט

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 העליון ב- 100,000 ₪ הוצאות. בענייננו מדובר בחוק שבוטל לפני 47 שנה, לא בוטל בשנה האחרונה.
2 ישים לב הוראת דין שהחליפה את החוק שבוטל למעשה לא מהווה חלק מהחומר לימוד לבחינה. כבי
3 יפתח את רשימת החקיקה מופיעה בנספח 5 לכתב העתירה, כבי יכול לחפש כמה שרוצה חוק ביטוח
4 לא ומילא מצוי בה. מה הם מצפים? שידע חוק שבוטל, וגם אם רוצה ללמוד אותה זה לא חלק מחומר
5 הלימוד. חסר שאלות לשאלות חוץ מאלה שבוטלו.
6 לגבי שאלה 24, דבר ראשון אני נוהג להשתמש בטענות המשיבה, אני מפנה את כבי לסעיף 119 לכתב
7 התשובה, שם מצטטת פס"ד של בית המשפט העליון שנועד להסביר לבית המשפט באיזה סוגיה אנו
8 עוסקים. אם קורא את פסק הדין של העליון, הוא אומר שהסוגיה מתייחסת למשמעות המתייחסת
9 לחריג בשטר המשכנתא, שהחייב לא יהיה מוגן לפי סעיף. המילה משכנתא משמעות ויתור. כל הסוגיה
10 הזאת קניינית. עד 2016 הייתה מתכונת ישנה ועכשיו חדשה, במתכונת הישנה היום היה בדין המהותי,
11 אתיקה, התיישנות וכו', מה עושים הבוחנים, כאחד שמכין תלמידים בקורס, לא כל בחינה מנסחים
12 שאלות חדשות, הולכים אחורה. מה שקורה שאותו אדם שמנסח את הבחינה לא מספיק בקיא בעניין
13 שהסוגיה שהופיעה פעם במתכונת הישנה היום צריכה להיות בדין המהותי. לא מדובר בתקדים, אותה
14 שאלה על אותה סוגיה, שאלה 39 בדצמבר 21 הגשתי על השאלה השגה, פסלה אותה הוועדה. מה
15 משיבה המשיבה לגבי הפסילה הזאת, לא משיבה. למה? כיוון שאין תצהיר מנומק, שתגיד לכבי מדוע
16 השאלה נפסלה. צריך להגיע לבית המשפט בניקיון כפיים. מפנה לנספח 4 לכתב העתירה. עמ' 66.
17 אני מסכים שהחלטה בדבר פסילת אותה שאלה אינה מנומקת והטעמים לפסילה הם מה שאני משער
18 שהיו. כשאתי מגיש השגה אני יודע מה אני כותב. אני יודע למה השאלה נפסלה מהנימוקים שאני
19 כתבתי. אם צריך להשלים ולהראות את ההשגה שהגשתי אגיש, אך המינימום המתבקש לפני שאני
20 מגיע לבית המשפט מן הראוי שאדע מה עמדתם למה השאלה נפסלה, לא להתייחס זה לגלוש למקום
21 שהם לא הגישו עיקרי טיעון.
22 לגבי פסק דין בסוון, כבי צריך להבין הוא הוגש על ידי מספר עותרים, לא על ידי ולא בעניין הזה בפרט
23 כי לטעמי השאלה לא עסקה בדין המהותי אלא הדיוני. המשיבה מפנה גם לעניין עופר פרץ שמה הם
24 מראות שביתה מפט לא פוסל שאלה מהדין המהותי. בפסק דין פרץ היתה שאלה על פקודת פשיטת
25 רגל שפסלתי אותה מהטעם ששלושת השופטים קבעו שיש ספק אם זה דין דיוני או מהותי. הוא קבע
26 שמספיק שיש ספק שהיא מהותית. במועד האחרון בעניין ליטל כהן נ' לשכת עורכי הדין 23-03-25601
27 הוא נדרש לסוגיה הזאת בגין אותם טענות, קבע שיש בה פן של דין מהותי ולכן הורה על פסילת
28 השאלה. המשיבה לא התנגדה, הסכימה על דרך פשרה לפסול את השאלה.
29 לגבי השאלה 40, אני זוכר שהייתי באחד ההליכים בבית המשפט העליון ושמעתי את כבי השופטת
30 דפנה ברק ארז, אומרת שנבחן שניגש לבחינה ועונה על השאלה, אמור להתייחס לכלל אלא אם כן
31 מתקיים החריג ומוזכר בגוף השאלה. אם לא מוזכר הולכים לפי הכלל. המשיבה רוצה לקחת את
32 החריג ולהפוך אותו לכלל. בשעה שעניינו בשאלה על הכלל. אני לא אמור להניח פרטים עובדתיים בגוף
33 השאלה. אפשר להגיד שבגלל שאין נתון כזה, חלופה ב' נכונה יותר מחלופה א'. כאשר יש פתח לשתי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 אפשרויות שונות זה מהווה בעיה בניסוח וזה חוסר סבירות בניסוח השאלה. אם המשיבה היתה
2 רושמת דבר פשוט בגוף השאלה או בחלופה, משה שתק בחקירתו ולא נתן טעמים סבירים, אז החלופה
3 א' היתה מתקבלת.
4 אסור לשכוח נבחן שהיום ייצג או שסיים את המבחן וייצג אדם וילך על פי הדין בחלופה א' יקבל
5 תביעת רשלנות. יש פה גם פן חינוכי שאסור שדבר כזה יהיה חלופה א' בלי ב'.
6
7 עו"ד יונס: מאחר ואני גם מאמין שכל המוסף גורע ולאחר טיעוני חבריי וחברי ווינרוט בכלל, אני רק
8 רוצה להשיב לשאלה שבית המשפט פתח את הדיון לגבי למה הוא כן מוסמך להתערב ולהיכנס לצלחת
9 של בחינת לשכה, אגב לא רק מה שאני כתבתי בגוף העתירה אלא גם מה שנכתב על ידי חברי ומה
10 שכתבו המשיבים בתשובתם כל הפסיקה שסקרו שם, כל כתבי הטענות היא המסגרת הנורמטיבית
11 והיא גם שנותנת לאדוני פה בבית המשפט הזה את הסמכות כן להכריע בעתירות מרביתן או חלקן יש
12 שתי שאלות שאני מתייחס אליהן בגוף העתירה. אני אומר לבית המשפט, אם הלשכה הולכת בטיעון
13 של הזיקה הרציונאלית שבוחלת הוועדה הבוחנת את התשובה מבין כלל החלופות לגבי שתשובה זו
14 נכונה וגם זו נכונה, אבל זו יותר נכונה. ולכן באים ואומרים לבית המשפט מאחר והוועדה הבוחנת
15 בחרה בתשובה על פי כלל של הזיקה הרציונאלית ולכן מבקשים שבית המשפט ימשוך את ידו ולא
16 יתערב, אם נלך במתווה הזו, אנו בעצמנו יוצרים את עיוות הדין ופוגעים בחוש הצדק. חבריי התווכחו
17 לגבי אחוזים ואני בא ואומר וחברותיי שם יושבות ושוקות, הנתון הזה יכול להעלות מפי המשיבות
18 ולאמשנה אם זה 8 אט 14 אחוז, פס"ד מוסקוביץ שחברי דיבר אליו בעניין השמאים הוא לבה של
19 שאלה שאנחנו בגינה עכשיו שואלים, התיישנות, שאלתה של יסמין. ברגע שעונים ביותר מ 0 80%
20 סטודנטים ולא רוצה להגיד 90% למרות שיש כאלה שהשיבו תשובה ג', זה אומר ברח' בתך הקטנה
21 שהשאלה הזו מכשילה ונגועה בחוסר סבירות, ניתן להגיד שיש בה כשל ופגם ויש את כל העילות
22 שנותנות למותב להתערב ולפסול את התשובה או לקבוע שתשובה ג' נכונה. אם 90% עונים עליה
23 כחלופה ג' היא מכילה את כל הפגמים שהפסיקה דיברה עליהם לרבות פס"ד S של יונס, ומה שחבריי
24 המשיבה טוענת לגבי סמכותו של ביתה משפט להתערב במשפט המנהלי, מפנה לסעיף 12-13 לתגובת
25 המשיבות שמסמיכות את בית המשפט ונותנות לו את הפתח להתערב, טוב יעשה אדוני את המלאכה
26 היום, בית המשפט העליון התערב בסוגיות פחות בעייתיות ולא ירשה ששאלה כזו שאלת ההתיישנות
27 שבחרים חלופה א'. אני נדהם כל פעם שאני קורא את תגובת המשיבים, כסניגור וכדרכי למדתי שלא
28 תמיד צריך ללכת ולשאול משפטן על צדק או קו מחשבה מסוים, לא רק שאני פונה לילדים שלי
29 הצעירים בני 20 או 21 מספר להם סיפור ושואל מה דעתם למרות שלא לומדים משפטים. כל מי
30 שקורא את השאלה ואתה נותן לו את המידע, כל אחד אומר 7 שנים אחרי ההודאה. למה הם בוחרים
31 בא' הם אומרים ההודעה מסויגת ולכן תבחר את א', אם זו הכוונה מהשאלה הזו להביא אותה ולהגיד
32 תביעה מתיישנת 7 שנים. למה לא ענו א'. למה 90% ענו ג', כי הם למדו ובקיאים בחוק ובלשון החוק

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 ובחומר הלימוד שניתן להם ובפסיקה של ביתה משפט העליון לגבי טענת ההתיישנות. אני אומר חלופה
2 ג' היא הנכונה. לחלופין לפסול את השאלה מאחר והיא מכשילה, מטעה ולא צודקת.
3 לגבי שאלת השתיקה, מבחינת הלשכה זו בעצם השאלה מס' 40, השאלה הזו לגבי השתיקה, אם לא
4 צריך לבחור בחלופה ב' צריך לפסול את השאלה. כל פליליסט צעיר יודע ששתיקה של נאשם בחקירה
5 לאי כול הלהיות חיזוק נגדו, להניח הנחות אי אפשר. החלופה המתאימה והצודקת והמעוגנת בחוק
6 ולא על סמך פסי"ד שבתאי, שפסי"ד נחמני סותר אותו. הוא יותר מאוחר. אך לא הולך בעקבות
7 הפסיקה, המנסיון שלי בתחום אני יודע ששתיקה של נאשם בחקירה לא יכולה להיות חיזוק לנסיבות
8 ראייתיות. הסטודנטים שענו בתשובה שהוא נתן הסבר מניח את הדעת למה הוא שתק, איננו צריכים
9 להניח את ההנחות האלה. הכלל אומר שאינה משמשת חיזוק, אבל זה שאומרים שיכולה להוות ראיה
10 לחיזוק על סמך פסי"ד שבתאי, הסטודנטים אומרים, תניחו הנחות ואתם מתבקשים להניח הנחות
11 ותענו על התשובה. בשאלת ההתיישנות מבקשים שלא להניח הנחות ופה כן להניח. אי אפשר להחזיק
12 את המקל בשתי קצותיו, או צריך לקבל את חלופה ב' או לפסול את השאלה מאחר ואינה נכונה.

13

14 עו"ד ברטל: מצטרף לדברי חבריי, בהמשך לטיעונים שהעלה עו"ד טסטלר, וקצת לחדד את הנושא
15 של דיני הרשלנות. אנו עדים למהפכה משפטית בהתהוות באולמו של אדוני. כל אדם יודע שטענת
16 ההתיישנות היא טענה דיונית, אם לא תועלה בהזדמנות הראשונה, בית המשפט ידחה אותה. מה דינו
17 של עו"ד שבאים להתייעץ איתו ומציבים לו את הנתון הזה. לעניות דעתי, עורך הדין צריך ליעץ שיש
18 עילה ויתכן שתועלה טענת ההתיישנות. אומרת לשכת עורכי הדין שהיא הרגולטור של ההסמכה, וגם
19 המוסד שבעצם אמור להתוות את הדרך, היא אמורה להחזיק את הפנס לפני עורכי הדין, אומרת אל
20 תגישו תביעה אם עשויה להיות טענת ההתיישנות. זה לא נכון. כל סטודנט בשנה א' שלומד משפטים
21 יודע שהטענה חזקה שהועלית. שאלה האם זכותה של יסמין לתבוע התיישנה. חסר פה נתון. אם אני
22 אומר ללקוח שלי שהתביעה שלו התיישנה, אני אומר לו שלא יכול לגשת לבית המשפט. התנאי לא
23 מתקיים, אני טוען וזה גם מה שטענתי בבקשה שלי, שאנחנו צריכים להוסיף את חלופה ג' בנוסף
24 לחלופה א'. אני אומר שהשאלה צריכה להיפסל בצורה מלאה, מאחר ונתון השאלה מעורר תהייה
25 מהותית, ביום שבו אני לצורך העניין או כל משפטן אחר מתבסס על הוראות הדין ובא ומסביר לבן
26 אדם שמתבסס על הטענות שלי ברגע שאני אומר לו נתון שאינו נכון, אני מטעה אותו. האם אני אמור
27 להטעות אותו מזה שאני אומר לו א'. זה לא נכון. כמו שאומר שהמחוזי מעל העליון, אומר את זה אך
28 לא אומר שזה נכון. כאשר אנחנו מניחים האם ביתה שמפט צריך להתערב או שלא, אנו צריכים
29 להראות שיש חוסר סבירות קיצונית ואני בא ואומר את מה שאמרו חבריי, מעצם העובדה ש – 92%
30 נכשלו בשאלה הזאת, אז כבר אני אומר שכנראה בשאלה הזאת מאחר ולא עומדת בנרמול הרגיל היה
31 משהו נוסף, כשאני קורא את השאלה אני שואל למה כל כך הרבה אנשים טעו. לא חושב שצריך לפסול
32 את השאלה באופן מלא, אלא תשובה אחרת נוספת. שאומר שהשאלה מטעה מעצם הכתיבה שלה, כי
33 אנו יוצאים מנקודת הנחה שטענת ההתיישנות חוסמת.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 אוסיף טענה לשאלה 35 מפנה לסעיף 82 בעתירה שלי, דיון על משפט חוזר לגבי פיצוי. הדבר שחסר לי
2 בשאלה הזאת זה שבית המשפט בעצם צריך להורות לא לאדם אחר בצורה כללית אלא למי שהוא בא
3 בנעליו של המנוח, אדם שהורשע וההרשעה בוטלה. לא זכור לי שאי פעם היתה אפשרות שהמעסיק
4 של אותו מנוח יקבל פיצוי, ואני מרשה לעצמי לצאת מנקודת הנחה מסוימת שהמטרה האמיתית של
5 השאלה להגיד היורשים, אך הם לא מוזכרים ולכן כשאנו אומרים כל אדם אחר, לא יעלה על בדעת
6 שבית המשפט יפצה אדם שהוא אינו חלק מההליך או לא נחזה להיות חלק מההליך. היורשים של
7 המנוח נחזים להיות חלק מההליך המשפטי, מאחר והמנוח הלך לעולמו אנו בהליך מתנהל, ומי שבא
8 בנעלי המנוח הם היורשים, אפילו הפוטנציאליים אך לא כל אדם אחר מכל רחבי תבל.
9 לשאלת בית המשפט, האם העותרים פנו לוועדת הערעור לגבי הטענה של הליקוי שנפל לטענתנו
10 במטלה בכתב, נספח יב' לתשובת המשיבה, בעניין שלנו מעבר לפניה של העותרים עצמם, היה כאן
11 מעשה מיוחד. גם חברת נבו שכידוע התקשרה עם לשכת עורכי הדין לגבי המתמחים, נבו בעצמה פנתה
12 ואמרה שמדובר במקרה יוצא דופן, החלטנו לחרוג ממנהגנו לרכז את מכלול הבעיות שעלו בבחינה.
13 קיבלנו את זה לאחר הגשת העתירה. הם פנו לוועדת הערעור של הוועדה הבוחנת וזו התשובה של כל
14 אחד מאחד מהעותרים שאני מייצג.
15 לגבי גרסה שמציגים מרשיי, טבלה בסעיף 66 לעתירה, מפרטים 47 עניינים והגרסה עובדתית מה קרה
16 בכל מקום ומקום. העתירה נתמכת בתצהיר של אחד העותרים שלא נטען שהיה בכל אחד מהמקומות
17 האלה. לעתירה צורף תצהיר אחד מאחר ומדובר בתצהיר בג"צי, סעיף 3 לתצהיר כותב במפורש ועל
18 סמך המסמכים המצורפים והמידע שהתקבל מהעותרים הנוספים. פניתי מבעוד מועד למרבית
19 העותרים וקיבלתי תצהירים נוספים שאוכל להצהיר אותם. אין בהם שום דבר חדש ולא תהיה
20 התנגדות לקבל אותם ולהוסיף. בכלל לא צריך את תצהירי העותרים, הרי יש כאן טענה של הודעה
21 והדחה קלאסית. מצד הלשכה מודים שהיתה טעות ולא אומרת איך בכלל תיקנו. היא אומרת תיקנו
22 תוך 10 דקות ומצרפת תצהיר של עו"ד שנכחה במקום אחד. היא לא אורמת שמתבססת על רשימה
23 מוסדית. איך מצהירה האחת בלבד מטעם לשכת עורכי הדין שהיתה בהכרח במקום אחד ולא היתה
24 במקומות נוספים, אם היתה במקום אחד, איך יכולה לטעון שהיתה גם במקומות נוספים?
25 כמו שאמרתי בתצהיר של המשיבה התצהיר אין יתרון למשיבה בתצהירה על פני העותרים. גם היא
26 נתמכת בתצהירה על עובדות שהיא לא יודעת אותן, אלא שמעה אותן. לגבי חזקת התקינות המעשה
27 המנהלי אני תוהה איך זה יכול לעמוד לזכותה כי נפסלו 5 שאלות. כל המבחנים בעשור האחרון נפסלו
28 שאלות. אני יוצא מנקודת הנחה כי יש תקלה שחוזרת ונשנית במעשה המנהלי של המשיבה. מדובר
29 כאן על טעות קבועה חוזרת ונשנית שלא מתוקנת. אם היתה זו חב' פרטית היא לא היתה קיימת.
30 תקינות מנהלית קשה לי לומר שיש כאן. אין כאן. לא יכול להיות שיש כ"כ הרבה טעויות. כפי שטען
31 חברי עו"ד טסלר אפילו אותה שאלה פעם הם פוסלים אותה ופעם לא. בנוסף, לענין הנושא העובדתי
32 – צר לי כי המשיבה מייחסת את אשר מייחסת לעותרים. הם באו ומסרו עובדה. לעתירה צורף תצהיר.
33 כשם שמוגשות בדרך קבע עתירות, צורף תצהיר אחד. האם עלי להעתיק 57 פעמים את אותו התצהיר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 ובשביל זה לומר שהעדות זו לא עדות ולא עובדה. הם עושים שימוש בלוגו של לשכת עוה"ד. גם הגרסה
2 המפורטת של המשיבה היא גרסה הנתמכת בתצהיר של אדם אחד שלא יכול היה להצהיר מידיעתו
3 האישית את כל מה שהוא הצהיר, לכן אם אנו רוצים לתת נקודות זכות או רעות לצדדים, לדעתי אנו
4 בתקו בענין הזה. אני חוזר ומדגיש, הבאנו את העובדות בצורה מאוד מפורטת. שאלנו עותר עותר מה
5 היה באיזה כיתה היית ומה קרה, פירטנו זאת בפני ביהמ"ש. קיבלתי אפילו הערה מחבר שאולי ירדתי
6 יותר מדי בפרטים. היום ביהמ"ש שואל אותי איך קרו הדברים, כל הטענה היא על תצהירי בג"צים.
7 זה למעשה לפי סעי' 15, זה תצהיר בג"צי. אני מציין שבידי כעת תצהירים בג"צים של כל אחד ואחד
8 מ – 47 עותרים, אני מתקן, יש לי 20 תצהירים של העותרים. צריך להבין כי בטלת הכתיבה, המבחן
9 הנדרש הוא להציג יכולות של סדר וארגון של ניהול זמן – חלק זה מוגבל בזמן. יש חשיבות משמעותית
10 מאוד לאיך נראה המסמך שהוא מגיש בסופו של דבר. ישנה גם חשיבות לשאלה, למה עשתה בעצם
11 הלשכה מעשה מפריד בין כיתה מסויימת בה טענה כי הכיתה לא קיבלה שום הודעה. יש כאן עותרת
12 כי במקרה שלה לא קיבלה את תוספת הניקוד עליה דיברה הלשכה, אך בסדר. היתרון שניתן לכיתה
13 מסוימת שניתנה להם תוספת ניקוד, הוא פתרון שטוב שניתן אך היה צריך להינתן לכולם. לא די בכך
14 שאתה נכנס אחרי כמה דקות לא משנה אם זה אחרי 20 דקות או 40 דקות, זה הביא אותם למצב
15 תחושת בינם לבין עצמם שהם מתמודדים עם טעות, טעות במבחן. אולי עכשיו בכל השאלות הבאות
16 גם יש טעות. רוצה לומר, המבחן שגם כך מתמודד עם אחד האירועים המלחיצים בחייו, כולנו עברנו
17 את המבחנים האלה, זו לא התמודדות רק עם השאלה או הידע אלא הוא מתמודד עם התחושה שאולי
18 יש עוד ועוד טעויות. הנפקות של הטענה הזו זה שיש לתקן את הטעות. האם הועדה הבוחנת שיש לה
19 הסמכות לתת תוספת ניקוד. אומרת חברתי מהצד השני, שהם דנו באפשרות החליטו שלא. אני חוזר
20 לשאלה, האם המידע שהם קיבלו כדי לדון בשאלה היה ראוי או לא. אומרים כ"כ הרבה עותרים, אם
21 הועדה חושבת חלילה שהם שקרנים והם פונים לביהמ"ש עם עדות שקר, ללשכה יש את האפשרות
22 להתמודד עם זה בכלים של עצמה והיא לא עושה את זה. למעשה בנסיבות העניין הפתרון לא מספיק.
23 עצם העובדה כי מדובר כאן בתחרות בלתי הוגנת אנו יוצרים כאן חוסר במנהל התקין. מה קורה? הוא
24 יצא להפסקה במקום שיצא להפסקה של רבע שעה הוא יוצא להפסקה של 5 דקות. מעבר לכל מה
25 שפירטתי בעתירה, העילה הכי חשובה היא – חוסר סבירות. אם נבחן את כל היתר כמו חזקת התקינות
26 המנהלית אנו יוצאים מנקודת המוצא שלפחות העובדות היו נכונות. אפנה לסעי' 76 של אותה טבלה.
27 אפנה לתשובת המשיבה. היא צירפה את אותו תצהיר של אותה עורכת דין מסויימת, צויין כי תוך כמה
28 דקות הטעות תוקנה. כלומר חזקה שמה שבא בפני הועדה הוא שאותה טעות תוקנה תוך כמה דקות
29 ועל סמך אותה מסכת עובדתית החליטה הועדה את מה שהחליטה. יתרה מכך, לאחר הגשת העתירה
30 בא לעיני המסמך הזה של חברת נבו שפנתה לועדה הבוחנת. היא כתבה דבר מדהים יותר, אני מציין
31 זאת כי יש משמעות זועקת לעובדה זו, מקריא. אני טוען כי האירוע הזה הוא אירוע כ"כ קיצוני ויוצא
32 דופן שהוא לא קרה מעולם. כאשר מתרחש אירוע כזה גם ביהמ"ש צריך לתת לכך את המשקל היחסי
33 כאשר הוא בא לדון בסוגיה האם להתערב או לא. התקנה שמאפשרת זאת היא תקנה משנת 2018

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 שנותנת לוועדה סמכות להתערב. אני לא מכיר מקרה כזה שיצאה למשל חו"ד משפטית שבאה וקיבעה
2 את הנוהל הזה או מי מחברי הוועדה התייחס לזה. לכן מאחר וזהו אירוע שקורה פעם ראשונה לדעתי
3 יש לתת לכך משקל ולעשות צדק במקום בו היתה טעות, ואין מחלוקת שהיתה כאן טעות, ולזה
4 מסכימה חברתי. רוצה לומר כי כאשר אנו דנים בשאלה לגבי הפעילות של הוועדה האם היתה מספקת
5 או לא? לדעתי אי אפשר להתעלם מהענין העובדתי שעולה כאן שטעות כזו לא התרחשה מעולם.
6 נבחנים הם לא רובוטים אלא בני אדם. כאשר מגיעים למקום כזה והם חווים טעות יש גם עקרון של
7 הגולגולת הדקה. אדם אחד יגיב לזה בביטול, האחר יחרב עליו עולמו. אני מצפה ועצוב לי לומר שהגענו
8 היום לדיון כאן אחרי שלא התקיים שום שיח אמיתי לפתור את הדיון הזה או את קיומו. לדעתי
9 טעויות צריך לתקן. יש להתייחס לאנשים האלה כמי שבתקופה זו חלק מהנבחנים פונו מהבתים
10 שלהם. אני לא מצפה כי יסתכלו עליהם כמסכנים, אם מדובר כאן בריגולטור, עליו לקחת את כל זה
11 בחשבון. קרה כאן משהו שהוא שונה משאלות הרב-ברירה. קרה כאן משהו אחר. לכן אני חוזר
12 ומבקש. מבקש לתת סעד בעיני, במסגרת של הוספת נקודות. אני מוכן להיות פתוח ולשמוע את
13 הדברים. לא כתבתי כמה נקודות לדעתי יש להוסיף. אני מוכן גם לצאת עם חברתי החוצה ולדון בזה.
14

15 **גב' מאשה נאור:** מצטרפת לדבריהם של עוה"ד. אני רוצה להתחיל משאלה 2. אני עניתי לשאלה ג'.
16 אחרי שראיתי כי הלשכה בחרה את חלופה א' החלטתי להגיש עתירה. הבנתי כי השאלה הזו היא
17 בעצם מיועדת להכשיל נבחנים כי היא לא סבירה באופן קיצוני, למה? כאשר התחלתי ללמוד את
18 החומר הבנתי כי יש סעי' 89 לפקודת הנזיקין. כתבתי בעתירה. אחרי זה תיקנתי את זה בעיקרי הטעון.
19 כן, סעי' 7 זה הסעי' בחוק התיישנות שרלוונטי לשאלה זו. למה המשיבה בוחרת שאלה א'? נראה כי
20 שאלות אלה עלו בעבר. עורכי הדין אחרי הבחינה הזו האם כך הם אמורים להתנהל בפני הלקוחות?
21 הם כנראה יקבלו תביעות. בנוסף, הלשכה לא מעוניינת שהנבחנים כאשר יהיו עורכי דין יתנו תשובות
22 מקצועיות? שאלה זו צריכה להיפסל, היא קשה מיועדת להכשיל. לחילופין צריכים לבחור שאלה
23 אחרת. שאלה 32 בטור א' – אני מבקשת להוסיף לשאלה 2. הרופא התנהג בהתנהגות פסולה. לא
24 עומדת בפניו הגנת התיישנות. לגבי השאלה של הארכת המעצר – אין לי משהו נוסף. אני מבקשת לומר
25 כי אוסרים להניח הנחות ובעצם הם דורשים כי אני אניח הנחות ואחשוב כי העילה השתנתה, וזה לא
26 לצרכי חקירה אלא לעילה אחרת – אני הנחתי הנחות. השאלה צריכה להיפסל. זה נוגע בחוסר סבירות
27 קיצונית. שאלה 1 אין לי מה להוסיף מלבד מה שכתבתי.
28

29 **עו"ד וינרוט:** בסעי' 23 לעתירה הפנינו להחלטה שצירפנו אותה כנספח 3 ו – 4 זו השאלה של הוועדה
30 הבוחנת לגבי עררים בבחינות ביוני 2023. הראינו כי כאשר נכללה טענה מהדין המהותי בתוך הדין
31 הדיוני השאלה נפסלה. בסעי' 145 לתשובת המשיבה, השיבו לנו את השיבו, מקריא – אני מבקש
32 להוסיף משהו מהמשפט המנהלי. עד כמה שידוע לי הוועדה של הבוחנים הוא איגוד מנהלי חובה עליו
33 לנמק. אטען כך – בפניו יש את מה שטענו ושזה נפסל. אם חברתי סברה שהוועדה שם החליטה את זה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 לא מנימוקי הערעור אלא אחרים היה עליה להביא את זה בפני ביהמ"ש ולא סתם כך. אצלם החומר.
2 לכן אני טוען כי עצם העובדה כי היא לא התייחסה לכך בתשובתה, מקימה כשלעצמה חזקה, שלא
3 סתם היא לא התייחסה אלא שאכן ההנמקה היתה בגלל נימוקי הערעור – בעניין זה אני מסתמך על
4 ע"א 465/88 סלימה נ' מתתיהו, לגבי מי שיכול היה להביא ראיה ולא הביא אותה. באשר לאזכור פס"ד
5 מוסקוביץ נ' מועצת השמאים זה 571/89. שם קבע השופט ברק כי הנטל עובר. עצם העובדה כי יש
6 אחוז כ"כ גבוה של נכשלים מעביר את נטל הראיה.

7
8 **עו"ד טסלר:** נזכרתי בתשובה עכשיו. אפנה לשאלה 33 של חוק התגמולים, מקריא – אם היום ביהמ"ש
9 יגיש ערעור לביה"ד האזורי לעבודה על בקשה שהוא הגיש לפי חוק התגמולים ביה"ד לא יקבל את
10 הערעור הזה כי אין הליך כזה. אף תשובה לא נכונה. נכון להיום אין הליך כזה. עורך דין שיגיש דבר
11 כזה יידחה ואף ישלם הוצאות אם יאלצו לגרום לצד השני להגיב.

12
13 **עו"ד בר טל:** לגבי הענין העובדתי של בחינת הסוגיה בכתב – בעתירה צירפנו נספחים גם את המכתב
14 מיצוי הליכים שהוצאנו וגם התשובה וגם נספח 12 שהוצאנו ב – 4.9 לחברתי וביקשנו מידע עובדתי
15 כדי שנוהל להציג את התמונה העדכנית לפי הסכמת הלשכה גם. הם סירבו אפנה לנספח 11 מכתבי.
16 הדברים הובאו על ידינו. אבהיר, הנתונים העובדתיים המלאים בידי הלשכה שסירבה להעבירם.
17 מבחינתי לגבי נתונים עובדתיים זה מי היה באיזה כיתה, מה הפרטים הדרושים, מי הודיע? לצערי,
18 תשובת הלשכה מונחת בפני ביהמ"ש. ביהמ"ש מפנה אותי לסעי' 4 לתגובת הלשכה – הגשנו את
19 העתירה. היינו במועדים קרובים. במכתב מיצוי ההליכים הראשון הצעתי ללשכה לקבל רשימה
20 מפורטת של כל מרשיי בכפוף לזה שיבקשו, אך לא ביקשו. ביקשתי לקבל את הנתונים של כל הכיתות
21 וחזקה על הלשכה שבידיה הנתונים האלה שכן טענה שתוך 10 דקות הודיעו לכולם.

22
23 **עו"ד שלו:** לפני שנצלול ואתייחס לכל שאלה ושאלה, אבקש להבהיר כמה דברים כלליים שאף כתבנו
24 בתגובה. בפתח התגובה הבאנו את היקף ההתערבות השיפוטית כפי שנקבעה בפסיקת ביהמ"ש העליון.
25 פס"ד הולמס, קבע כי ביהמ"ש יושב כערכאת עליונה והביקורת השיפוטית צריכה להיות כמו ביקורת
26 מנהלית מבחינת רפואה שמאות והנדסה. השופט שטיין בפס"ד נטוקים המשיך את ההלכה הזו. כאשר
27 יש זיקה רציונלית זה מצדיק את דחיית העתירה מבלי לבחון לעומק את הטענות, זו הבהרה ראשונה.
28 השאלה לגבי הנתונים הסטטיסטיים, אפנה לנספח יי שצירפנו זה דו"ח הנתונים של הבחינה הזו. חברי
29 היפנה לפס"ד מוסקוביץ. פסה"ד נבחן רבות לגבי מבחני הסמכה. שם לא עברו את הבחינה 98% מה
30 שהעלה את החשד כי יש מניעים זרים. בענייננו, אנו במצב אחר לגמרי. כאן אפנה לסעי' 46 לתגובתנו.
31 אחוזי המעבר של הבחינה הם גבוהים, עומדים על 71 אחוז באחוז הכללי. אחוז העוברים בבוגרי האוני
32 שם זה 91.2 אחוזים. אנו טוענים כי לא צריכים להיזקק לפס"ד מוסקוביץ. אפנה לפס"ד פרץ. השופט
33 עמית בפסה"ד הראשון שהעביר ביקורת שיפוטית וקבע שם 2 דברים: הראשון, שאין בנתונים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 הסטטיסטיים כדי להעיד על פסילת שאלה או על קבלתה. אפנה לסעי' 66 לתגובתנו. כמו כן קבע השופט
2 עמית כי יש ענין של תמהיל של השאלות. גם כאשר יש שאלה שיש בה 92 אחוזים מהנבחנים שהם
3 שגו בה, יש גם שאלות בבחינות אלה עם אחוז עובר מאוד גבוה. אין בכל 5 העתירות שום טענה של
4 תמהיל מוטה. נקודה נוספת היא, אבקש לחדד כי יש כאן 2 גופים נפרדים כאשר אחראים כל אחד על
5 אספקט אחר. לשכת עוה"ד אחראית על הפן הלוגיסטי של ההסמכה. מי שעורך את הבחינה אחראי
6 עליה זו הועדה הבוחנת. אפנה לסעי' 24-26 לתגובה. אפנה לפס"ד פרץ פסקה 6 שם נקבע כי מותר לו
7 להעלות את הטענות האלה ובמיוחד כאשר אין נתמכות בדבר.
8 אלך לפי הסדר של חברי: שאלה 24 מימוש משכנתא על דירת מגורים – השאלה עוסקת בהליך מימוש
9 משכנתא המתנהל בפני רשם הוצל"פ. החייב מעלה טענה. התקנות קובעות את שקובעות וגם הגנת
10 חוק הדייר לא חלה בענייננו. סעי' 38 מפנה לאי תחולת סעי' 33 לחוק הגנת הדייר. כאשר אם הולכים
11 לסעי' 33 רואים כי בסעי' זה ניתנו לחייב כל מיני הגנות שהוא ויתר עליהן בשלב המשכנתא. המערערים
12 דיברו על דיירות מוגנת. השאלה עצמה לא עוסקת בניתוח זכויות הקניין של החייב. זה לא עוסק
13 בשאלה האם זה חל על החייב או לא. השאלה היא האם לאור הטענה הזו של החייב יש לאפשר לו
14 להישאר כדייר מוגן. חברי נתן פתיח מיוחד בענין הולמס, היפנה לסעי' ד' בסעי' 38 אך בשאלה אין
15 התייחסות לכך שהמקרקעין חלים עליהם הוראות אלה. לכן המבחנים לא נדרשו לאספקט הזה.
16 לשאלת ביהמ"ש למה בחרו לעשות הפרדה? אני משיבה כי יש שאלות שעוסקות בהליכים
17 פרוצדורליים כמו בהליך הוצל"פ. יש שאלות המפנות לשאלות מהותיות כמו טענות ההתיישנות.
18 לשאלת ביהמ"ש באשר לשאלה 24 צריכים להבין כי הראיות האלה הן דיספוזיטיביים. אם נרשם כי
19 החייב מותר עליהם לא ניתן לחייב את הצד השני בסידור חלופי/מעמד של דייר מוגן, זה ההגיון
20 שעומד מאחורי זה. נכון שקשה לענות עליה כאשר הסעי' לא מול הנבחנים וזה בדיוק החלק הקשה.
21 הנבחנים 3 חודשים לפני הבחינה מקבלים את החיקוקים שייבחנו עליהם. הרשימה מפורצלת לשניים
22 דיוני ומהותי. הם יודעים על כל חלק על אילו חוקים הם יכולים להישען. הם צריכים להכיר את
23 הפסיקה המפרשת גם בפן הזה. אחזור ואומר כי מדובר בשאלה שבסוף עוסקת בהליך הוצל"פ בפני
24 הרשם שם הליך של מימוש משכנתא, ואינה עוסקת בכל הטענות המהותיות שחבריי טענו. היא עוסקת
25 בשאלה האם יש אפשרות בחוק הזה לחייב את האפשרות הזו או לא? חברי העלה טענה נוספת
26 בעתירתו שלא נאמר בשאלה לגבי שטר המשכנתא שפה ברורה שמובנת לו וכו'. זה לטעם הועדה
27 הבוחנת להכביד בשאלה בנתונים שלא דרושים. יש כאן כל הזמן נסיון להוסיף עוד ועוד תנאים
28 לשאלות. מדובר בבחינה שלכל שאלה מוקצה לה כ-4 דקות. הפנינו לפסיקה סעי' 68 לתגובה, שקובעת
29 שאין חובה לעשות זאת לגבי כל שאלה ונסיבותיה. הדיון והביקורת המנהלית זו טענה שחזרה עם עוד
30 כל מיני שאלות, האם טענת ההתיישנות הועלתה בהזדמנות הראשונה או לא, הביקורת המנהלית לא
31 יכולה לעסוק גם בזה כי נגיע למדרון חלקלק לגבי זה. יש המון טענות משנה שלא יכולות לידון
32 במסגרת של בחינת הסמכה. חבריי היפנו לשאלה מהמועד דצמ' 2021. טענו כי בגלל ההשגה שהוא
33 הגיש, השאלה הזו נפסלה – אציין כי על כל בחינת הסמכה אנו מגיעים לכאלף השגות. הועדה בוחנת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 כל השגה והשגה. בפס"ד פומס נקבע כי אין חובה לנמק את שלב ההשגה לערר. בנוסף אזכיר כי מדובר
2 בועדה שבסוף עוסקת בבחינה. הפרוטי של הועדה הזו חסויים. מטבע הדברים וגם על כך יש פסיקה
3 וזה לא עלה בטענות. הועדה לא נימקה מדוע פסלה זאת. הייתי חלק מזה היו גם צוי קורונה שהיו
4 בהוצל"פ אינני יודעת אם זה הנימוק שהיה ואני מציעה לא לעסוק בספקולציות האלה כי אין לזה
5 תיעוד למה היא נפסלה. לגבי שאלה 2 העוסקת בהתיישנות – אפנה לכתב התשובה. הסברנו שהחלופה
6 הראשונה זו א'. סעי' 7,8,9 לא חלים. הסברנו כי כדי שסעי' 8 לחוק ההתיישנות יחול חייבים להתקיים
7 4 תנאים יש תנאי שלא התקיים בענייננו שהחייב לא יכול היה למנוע את אותן הנסיבות. הפנינו
8 לפסיקה לפיה נקבע כי מצופה מתובע להתעניין ולברר האם הטפול הרפואי שהוא עבר הציל את חייו.
9 ביהמ"ש העליון קבע בעניין מוסקוביץ ואפנה גם למה שהזכרנו. די בקצה חוט ושם נקבע כי גם אם לא
10 התערור חשד אצל התובע יש לבחון את השאלה האם התובע היה צריך לבחון את קיומה של
11 ההיתכנות. איש לא מנע ממנו לברר לקבל מסמכים רפואיים או לשאול את הרופא שלו. הראינו את
12 ההבדל לעומת שאלה אחרת שחלק מהעותרים ניסו להסתמך עליה. התשובה היתה אחרת כי אותו
13 חולה היה באיבוד הכרה ושהועלמו מהתיק הרפואי מסמכים רפואיים שמציינים את ההתרשלות וגם
14 כאשר הרופאים נשאלו הם כיזבו ולא אמרו את האמת. כך שהשאלה הזו היא בהחלט שאלה אחרת
15 שבה לא צויין כי יש בירור מינימלי שנעשה לכן אין להחיל את הסעי'. גם לגבי סעי' 7 שעכשיו בדיון הזה
16 הוא קצת יותר מתחדד – לגבי תחולתו של סעי' 7 נקבע בפס"ד של ביהמ"ש העליון 6938/19 אילני נ'
17 ברוך, שצריך לשם תחולת סעי' 7 לחוק ההתיישנות נדרש להתקיים קשר סיבתי, מקריאה. בענייננו לא
18 נמנע מיסמין להגיש את התובענה. איש לא מנע ממנה להגיש המסמכים או לשאול. אפנה לבג"צ
19 6250/05 איציק לוי. רק 57 אחוזים השיבו עליה נכונה. גם בבג"צ פרץ השופט עמית דן בשאלות שאחוז
20 המכשולים שם היה גבוה, קבע כי אין להביא לפסילת השאלה. חברי אמר כי העילה להתערבות
21 בשאלה זו היא חוסר סבירות. אציין כי בג"צ ותד, צריך להוכיח חוסר סבירות קיצוני ולא רק חוסר
22 סבירות. אפנה לענין נטוקי, שם נקבע כי כל עוד יש פסיקה רציונלית אין צורך להעמיק בשאלות. חברי
23 היפנו בעיקרי הטיעון שלהם שלא היה צריך להגיש כי לא הגשנו כתב תשובה, הם היפנו ל – 9988/07
24 עזי המנוחה נרמיש נ' ד"ר שלזינגר – עיינו בפסיקה זו. שם הנסיבות אחרות לגמרי. אין דיון מעמיק על
25 ההתיישנות כי הבעל שאשתו נפטרה החל לברר תוך שנה שנה וחצי לאחר האירוע את נסיבות הטיפול
26 שאשתו קיבלה. ביהמ"ש קבע כי זה לא חורג מהסבירות שמוטלת על התובע בענין. נקבע כי מהפניה
27 שלו עד להגשת התביעה לא חלפו 7 שנים ולא חל כאן תחולת סעי' ההתיישנות. לגבי שאלה 33 – השאלה
28 עוסקת לא בכדי בחלק הדיוני, עוסקת בסמכות הייחודית של ביה"ד לעבודה. אחד מהם הוא הסמכות
29 הייחודית לגבי תביעה לגמלה. העותרים טוענים כי החוק בוטל יש לפסול השאלה. טוענים כי חוק
30 הביטוח הלאומי לא לומדים ובעצם בשאלה זו הנבחנים נדרשים לגבי השאלה מהו החוק לגבי זה.
31 התשובה היא בהוראת ביה"ד לעבודה, זו הוראה שלא בוטלה. זה בא לבדוק האם המבחנים הוא לגבי
32 התוספת הראשונה של ביה"ד לעבודה. נפסק כי לא רק על איזוטריה נפסלת השאלה, איזוטריה אינה
33 מהווה טעם לפסילת שאלה. לגבי שאלה 40 – הועדה הבוחנת הפנתה לפסה"ד שמראה כי באופן עקרוני

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 שתיקה יכולה להוות ראיה לחיזוק הראיות. פס"ד נחמני שאליו העותרים היפנו גם הוא לא סותר את
2 הענין העקרוני ששתיקה יכולה להוות חיזוק לראיות הנסיבתיות. זה היה נוסח השאלה. האם באופן
3 עקרוני שתיקה יכולה להביא לחיזוק הראיות? חלופה ב' גורפת, לכן חלופה זו לא נכונה. גם בעניין זה
4 מכניסים עובדות שלא נדרשו. אזכיר, לפי הכללים שנקבעו בבתי המשפט וגם ביהמ"ש העליון צריכים
5 לבחון את החלופה הנכונה ביותר אפנה לסעי' 67-68 לתגובתנו. אפנה לשאלה 35 – עוסקת בפיצוי של
6 אדם אחר כאשר הנידון נפטר. הרי שהמשפט החוזר ביטל את ההרשעה. הפנינו להוראת סעי' 31 לחוק
7 בתיק המשפט שם נקבע כי ניתן לפצות אדם אחר אם הנידון נפטר. גם נקבע כי ביהמ"ש רשאי לתת
8 כל צו ואם הנידון נפטר אפשר לתת את הצו כאמור כל מה שנראה בעיניו. חברי טען כי יש לפצות רק
9 את הירשים אך זה לא נכון כשלמעשה לא הגבילו את סמכות ביהמ"ש וקבעו פרשנות מצומצמת מעין
10 זו. מאחר וחבריי לא הוסיפו וטענו לגבי יתר השאלות שאלה 3 בעניין כלכלי, 5 בענין תובענה ייצוגית
11 לא אתייחס גם. שאלה 32 על תקופת מעצר מקסימלית – הנבחנים נדרשו לדעת מהי התקופה
12 המירבית. הפרשנות בסוף של העותרת מביאה למצב שבו השאלה כולה לא הגיונית, וברור כי זו לא
13 הכוונה של השאלה. סעי' 13 בחוק המעצרים יש 3 עילות מעצר. דווקא העילה השלישית היא זו שבגינה
14 אותו החשוד נעצר. באשר למטלה בכתב – בתגובה הסברנו על התקלה. הועדה הבוחנת אחראית על
15 הפן הלוגיסטי. העמודים היו נכונים. באה חב' חיצונית ששידכה את המבחן. היו כ – 2000 נבחנים.
16 החליפו בין עמ' 2 ל – 3. כך שעמ' 3 הגיע בפני עמ' 2. זו תקלה שלא היתה צריכה לקרות אך קרה.
17 הבאנו תצהיר שלפיו המצהיר ציין כי מיד לאחר המבחן התגלתה להם התקלה נציגי הלשכה עברו בין
18 האולמות ונתנו הצהרה על כך ונתנו לנבחנים ממועד תחילת הבחינה עד למועד שהודיעו להם. חברי
19 בעצם טוען ל – 3 סעדים בעתירתו: כאשר כמו שאמרתי בזמן אמת, ניתנה ההודעה וניתנה תוספת
20 הזמן. הממונה על כך הודתה כי היה אולם אחד שלא ניתנה הודעה, לגביהם ניתן סעד אחר. כיוון שלא
21 ניתנה הודעה לנבחנים בעצם נקבע כי לא יורד להם ציון אם הם לא ציינו את הפסיקה שהיתה בעמ'
22 האחרון, אולי לא ראו. לא ניתנה תוספת ניקוד, כל מה שנקבע זה שלא יורדו להם נקודות. חברי מבקש
23 3 סעדים הראשון הוא פקטו. לגבי זה השבנו טרם העתירה שהטענה הזו למתן נקודות על ידי ביהמ"ש
24 שלא הושגו בזכות ובשלב שידוך לא נכון של העמ' זה סעד מרחיק לכת. חברי לא ציין בעתירתו מי
25 מבין העותרים עשה את המטלה הראשונה והשניה, שרק לגבי המטרה הראשונה היתה רלוונטית
26 תקלת העימוד. הראינו בסעי' 388 פס"ד יונס, שעסק בכך שלא ניתנו התאמות מסויימות למבחנים
27 לבעלי מוגבלויות, הם ביקשו פקטור. ביהמ"ש דחה את העתירה קבע כי לא ניתן לכמת את התקלה
28 הזו בנקודות. חברי העלה טענה חדשה שלא בא זכרה בעתירה שנפגעו זמני ההפסקות של הנבחנים,
29 לא ראיתי בזה שום זכר לטענה זו בעתירה. בסוף גם כאשר חברי פנה עוד קודם הגשת העתירה לא
30 היה שום מסד עובדתי לכך. גם כפי שחברי הראה, עניתי לחברי, שככל שימציא פרטים לגבי מרשיו
31 בבקשה ספציפי נבחן זאת בהתאם לנסיבות. לא ברור איך ביהמ"ש יכול להתייחס לטענה שלא נתמכת
32 בשום דבר. אני מסכימה לדברי חברי כי אל הנבחנים יש להתייחס בכבוד אך יש להתייחס לזה שמדובר
33 במבחני הסמכה לאחר מכן יקבל הנבחן רשיון לעריכת דין לכל חייו. כפי שנפסק על ידי ביהמ"ש יש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 גם צד ג' להחלטות אלה והוא הציבור. האם צריך לתת נקודות באירועים כאלה מתן פקטור על ידי
2 ביהמ"ש ולהעניק בעצם רשיונות לאנשים שלא עמדו בתנאים אלה.

3
4 **עו"ד וינרוט:** אתחיל בעניין ההתיישנות – חברתי אמרה ביחס סעי' 7, "צריך קשר סיבתי בין ההתנהגות
5 הפסולה של הרופא לבין אי הגשת התביעה על ידי יסמין" – היא היפנתה לעא 6938/19 אילני נ' ברוך.
6 רק בעיה אחת, פסה"ד הזה התייחס לסעי' 7 בנוסח הישן שתוקן בשנת 2015. סעי' 30 לפסה"ד של
7 השופט סולברג ובסעי' 3 לפסה"ד של השופט גרוסקופף הסבירו כי בנוסח החדש לא צריך קשר סיבתי
8 אובייקטיבי ז"א שאדם צריך ללכת ולחפש מה אדם סביר כי חושב נסיבות אלה. אלא צריך שיהיה
9 נתון סובייקטיבי שלו עצמו היה קצה חוט של ידיעה ולמרות זאת הוא התרשל בכך. אין לנו שאלה ולו
10 שמץ של אמירה כזאת ולכן ההפניה לפס"ד זה היא פשוט הטעייה, זו נקודה אחת. נקודה שניה ביחס
11 שאלה 24 – אומרים מדברים כאן בשאלה שעוסקת בטיעון בלשכת ההוצ"פ. אני לא מבין מה הקשר
12 פה בין המיקום של הטענה לבין התשובה לשאלה. אני קורא את השאלה, אדם טוען טענה שהוא רשאי
13 לקבל מעמד של דייר מוגן ואז כתוב מה הדין? צריך לדעת את הדין המהותי, סעי' 38 קובע את אשר
14 קובע, מקריא, כלומר מה שקובע זה הדין המהותי.

15
16 **עו"ד שלו:** ביהמ"ש מעיר לי כי לא נכתב כי זו טענה שנטענה בהוצ"פ אני משיבה כי אכן, בשאלה 24
17 לא כתוב היכן היה הדיון מושא השאלה.

18
19 **עו"ד וינרוט:** אומרת המשיבה שאי אפשר לכלול בשאלה פרטים כ"שאלת משנה". לא, זו לא שאלת
20 משנה אלא חלק מההגדרה של תחולת הסעי'. סעי' ד' אומר כי לצורך השאלה הזו יש לפנות לחוק הגנת
21 הדייר, זו לא שאלת משנה. בסעי' עצמו אומרים היכן יש לעיין ומה חל, זה חלק מההגדרה. עוד נקודה
22 שצרמה לי שחברתי משתמשת בטיעון שלנו נגדנו. אומרת כי יש לנבחנים רק 4 דקות להשיב על שאלה.
23 נכון, לכן בוחן הגון כותב בשאלה את כל הפרטים הרלוונטיים. הוא צריך לכתוב הסבירו כראוי, הוא
24 צריך לכתוב בדיוק את כל הפרטים כדי שתיוותר בחירה ברורה שב – 4 דקות אתה יודע. אם הוא
25 משאיר את זה מעורפל, אינו יכול לומר לי היה לכם 4 דקות למה בחרת? לכן הנקודה הזו אינה פועלת
26 לטובתם אלא דווקא לטובת העותרים.

27
28 **עו"ד טסלר:** אני מכיר את כל ההליכים המקדמיים מ – 2001. חברתי היפנתה לפס"ד פומפס, שם
29 נפסלה השאלה. פס"ד הנטוקי שניתן ומאז היו עוד כמה פס"ד שפסלו שאלות. חברתי מפנה למה שנוח
30 לה. נקבעו עוד הלכות בביהמ"ש העליון. רואים כי מגמת ההתערבות של ביהמ"ש ב – 4-5 שנים
31 האחרונות היא התערבות. הטענה שבבג"צ לוי היתה שאלה שרק 5% לא טעו בה – זו הפעם הראשונה
32 שאני שומע זאת. אני לא זוכר דבר כזה בבג"צ לוי. אבדוק זאת. אני מבקש מביהמ"ש לבדוק זאת. לא
33 זכור לי כי כך זה היה. לענין פרץ זו הפעם הראשונה שהוצג דו"ח התפלגות.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 לגבי שאלה 40 – השאלה לא לענין ידע מקצועי, כי המשיבות לא חולקות על כך שחלופות א' ו – ב'
2 יכולות להיות נכונות. אפנה לבג"צ לוי ואחזור על הכתובים. לגבי שאלה 2- צירפתי נספח 7 חקיקה
3 וכלי העזר שהיו אמורים להיות מונחים לפני הנבחן. סעי' 89 לפקודת הנזיקין לא צורף. חברתי
4 התייחסה לזה בטיעוניה ולא השיבה לטענות שלי. סעיף 89 נותן את הנתון שיש לבחון זאת. לגבי שאלה
5 24 – לגבי המשכנתא. חברתי אמרה כאן היא אמרה כי השאלה עוסקת בשאלה האם ניתן להתנות
6 בשטר המשכנתא. זו שאלה של דין דיונים? זו שאלה של דין מהותי גרידא. כמו כן נתתי לחברתי את
7 ההזדמנות להשיב לשאלה דומה מדצמ' 2021. השאלה הקודמת שנפסלה שאלה 39 – היא השיבה כי
8 לא מנמקים והם לא צריכים לנמק אך אם נקרא את פרוט' הדיון בענין יונס שם נשאלו שאלות קודמות
9 שנפסלו ושם הועדה הסבירה למה היא פסלה. כשנוח לועדות הן מנמקות וכשלא, לא מנמקות. עצם
10 העובדה כי לא נימקו כעת. פס"ד אמיר קובע כי רשימת החקיקה לא יכולה להוסיף על הקבוע בתקנות.
11 זו חריגה מהתקנות. מה שגובר זה מה שמופיע בתקנות. חברתי אמרה שאם מביאים את החוק
12 ברשימת החקיקה זה מספיק. אין דבר כזה חוק מהותי או חוק דיוני. בכל אחד מהם יש הוראות
13 דיוניות וגם מהותיות. למשל, חוק העונשין הוא מופיע גם בדין המהותי וגם בדיוני. יש לקחת כל חוק
14 לפרק כל סעי' ולשאול אם הוא עוסק בדין מהותי או דיוני. הם הודו בזה בפס"ד גולני שצירפתי
15 לעתירה.

16
17 עו"ד בר טל: אתייחס בקצרה, לא אאריך שלא לצורך. אדוני שמע טענות וטיעונים מכל הכיוונים בכל
18 הדברים. אנו עומדים על הטענות שצינו בעתירה אף אם לא חזרנו על כך כאן. שמעתי מחברתי דבר
19 שסותר את עצמו אמרה כי לא הורידו נקודות לאותה כיתה מפורסמת. יש לנו כאן עותרת שלא קיבלה
20 זאת. אם היתה מקבלת לא היתה עותרת. מצד שני, חברתי טוענת כי בעצם אנו לא רוצים להכשיר
21 עורכי דין שלא עברו את הבחינה לא לתת סתם נקודות – אני מצפה כי הלשכה/הועדה יחליטו הם
22 נותנים קודם את כל הנקודות ואז מורידה או שהן נותנות נקודות לגבי מה שהיה בפועל. זה שונה. לפי
23 טפסי הבחינות נותנים נקודות בפלוס זה מהותי. כי אנו לא יוצאים מנקודת הנחה כי הנבחן נכנס
24 לבחינה כאשר יש לו את הנקודות ביד זה הפוך. כמו כן אני מדגיש, הנושא של המטלה היה בראשית
25 הבחינה. לאחר שהנבחנים עברו זאת כאשר הם מרגישים חוסר יכולת להבין. ביקשתי כי ביהמ"ש יתן
26 תוספת ניקוד. אפשרות אחרת שביהמ"ש יאמץ את מה שעשה ביהמ"ש העליון בפסה"ד האחרון
27 מחודש יולי. שם היתה בחינה חוזרת לבחינה חוזרת לעותרים. אנו מבקשים כי ביהמ"ש יעשה את
28 העניין הזה שעורכי הדין יעברו את הבחינות בזכות ולא בחסד. מי שלא ראוי לא יהיה. אין הבדל כ"כ
29 משמעותי לגבי הניקוד.

עו"ד יונס: אין לי מה להוסיף.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

1 **גב' משה נאור**: המשיבה לא מוכנה להודות כי בשאלה 2 היא נתנה חלופה לא נכונה בוחרת להטעות
2 גם את ביהמ"ש ומביאה ציטוט לא מלא 7938/19 בענין אילני. בעיקרי הטיעון הרחבתי על פסה"ד הזה
3 והוא פס"ד שמשווה בין סעי' 7 ישן לחוק ההתיישנות לבין הסעי' החדש, מקריאה. בהסבר לתיקון החוק
4 כתוב אשר כתוב, מקריאה. התנהגות פסולה לא יכולה לתת הגנה בחוק ההתיישנות.
5
6 עו"ד יונס: סליחה, אבקש לומר הערה, כאשר הם מפנים לאותה שאלה מפנים לסעי' 9 לענין הודאה
7 בקיום זכות למעט הודאה שהיא טענת התיישנות – על זה הם בונים בעצם את התשובה וטוענים כי
8 כל מי שעובר ניתוח צריך לבדוק אם הניתוח עבר נכון. מביאים דוגמה מהעבר שם האדם היה מחוסר
9 הכרה. כאן הם הדגישו תאונת דרכים קשה ורופאים נלחמו על חייו. אם כך הוא ובסוף מספרים לו
10 היית מת והצלנו את חיידך, אין כאן קצה חוט או סבירות, הוא יאמר תודה ולא יקום ויבדוק אם
11 הרופאים התרשלו – זה צריך לקבל ביטוי במסגרת הטיעון. יש לאשר את התשובה הנכונה שהשיבו
12 עליה מרבית הסטודנטים בשעור של 90 אחוזים.
13
14 עו"ד שלו: ביהמ"ש מציע כי אבדוק אם לשכת עוה"ד האם תסכים לביטול 2 השאלות. קרי, שאלה 24
15 בחלק הדיוני ושאלה 33 בחלק הדיוני? אבקש להגיש תשובתי עד ליום 28.12.23 ואעשה כל מאמץ
16 להגיש תשובה עוד קודם.

החלטה

אמתין לעמדת המשיבה שלאחריה יינתן פסק דין בעתירות דנן.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשפ"ד, 21/12/2023 במעמד הנוכחים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 דצמבר 2023

עת"מ 22655-09-23 אורן ואח' נ' עורכי הדין ואח'
עת"מ 1020-09-23 יונס נ' לשכת עורכי הדין ואח'
עת"מ 22761-09-23 פארס ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 29208-09-23 ממון וולף ואח' נ' לשכת עורכי הדין
עת"מ 20395-09-23 נאור נ' לשכת עורכי הדין

נמרוד פלקס, שופט

1
2
3
4

הוקלד ע"י: מיכל, רונית

הוקלד על ידי רונית יולזרי

